

Czwartek, 13 grudnia 2012 r.

8. wzywa Komisję, aby w swoim planie działania uwzględniła mobilizację wszystkich dostępnych instrumentów działania UE, takich jak wzmożona działalność badawcza, rozwojowa i innowacyjna, w szczególności w obszarze efektywności energetycznej i oszczędnego gospodarowania zasobami, ukierunkowane inwestycje Europejskiego Banku Inwestycyjnego, aktywna polityka w zakresie zdobywania umiejętności, przekwalifikowywanie i doksztalcanie pracowników oraz ewentualne wykorzystywanie instrumentów finansowych UE, takich jak Europejski Fundusz Społeczny i Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, o ile konieczne, a także inne zachęty, aby pomóc omawianej branży w inwestycjach i modernizacji;

9. jest zdania, że w takim planie działania należy również rozważyć, w jaki sposób można opanować i zmniejszyć wysokie koszty energii i surowców, które stanowią zagrożenie dla konkurencyjności przemysłu hutniczego; podkreśla związku z tym, że dzięki efektywności energetycznej i oszczędnemu gospodarowaniu zasobami można uzyskać znaczną oszczędność kosztów, i z zadowoleniem przyjmuje w tym względzie europejskie publiczno-prywatne partnerstwo SPIRE, niemniej jednak wzywa Komisję i sektor stalowy do dalszego badania dostępnych możliwości, aby zachęcać do tworzenia konsorcjów przedsiębiorstw i promować system produkcji w zamkniętym obiegu mający na celu odzyskiwanie i ponowne wykorzystywanie złomu, mając na uwadze obecne i przyszłe ograniczanie dostaw surowców;

10. wzywa Komisję do uwzględnienia przemysłu hutniczego w przeprowadzanym przeglądzie dotychczas obowiązujących zasad pomocy państwa oraz do dokonania oceny możliwości wprowadzenia certyfikacji jakości dla wyrobów hutniczych;

11. wzywa Komisję do monitorowania działalności dotyczącej restrukturyzacji lub przenoszenia oraz do zapewniania, indywidualnie dla każdego przypadku, aby były one prowadzone w ścisłej zgodności z prawem konkurencji Unii; jest zdania, że monitorować należy również potencjalne nadużycia pozycji dominującej na rynku;

12. z zadowoleniem przyjmuje takie projekty, jak konsorcjum ULCOS (Ultra-Low Carbon Dioxide Steelmaking, czyli ultraniska emisja CO₂ przy produkcji stali) służące za przykład innowacyjnej inicjatywy badawczo-rozwojowej mającej pomóc przemysłowi hutniczemu w dalszej redukcji emisji CO₂, a także podkreśla potrzebę ciągłych inwestycji w działania badawczo-innowacyjne niezbędnych do wznowienia działalności tego sektora i jego odnowienia;

13. wzywa Komisję do ścisłego monitorowania przyszłego rozwoju sytuacji w zakładach, których integralność jest niepewna, zlokalizowanych w takich miejscach, jak Florange, Liège, Terni, Gałacz, Schiffange, Piombino, Câmpia Turzii, Rodange, Oțelu Roșu, Triest, Śląsk, Reșița, Targoviste, Călărași, Hunedoara, Buzău, Braiła, Borlänge, Luleå, Oxelösund in., aby zagwarantować, że konkurencyjność europejskiego sektora stalowego ani jego znaczenie jako sektora zatrudnienia nie będą zagrożone;

14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji i Radzie oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

P7_TA(2012)0510

Nowy zrównoważony i konkurencyjny przemysł hutniczy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie nowego, zrównoważonego i konkurencyjnego przemysłu hutniczego, sporządzonej na podstawie otrzymanej petycji (2012/2905(RSP))

(2015/C 434/16)

Parlament Europejski,

— uwzględniając petycję 760/2007, którą złożył obywatel Włoch, w sprawie stalowni ILVA i alarmującego stężenia dioksyn w Taranto,

Czwartek, 13 grudnia 2012 r.

- uwzględniając wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 31 marca 2011 r., zgodnie z którym Włochy nie dopełniły swoich obowiązków wynikających z dyrektywy dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (dyrektywa IPPC),
 - uwzględniając art. 191 ust. 2 TFUE oraz dyrektywę 2004/35/WE w sprawie odpowiedzialności za środowisko,
 - uwzględniając obrady w komisji PETI z udziałem składających przedmiotową petycję (ostatnie przeprowadzone w dniu 9 października 2012 r.), a także odpowiedzialnego za te kwestie wiceprzewodniczącego Komisji Europejskiej,
 - uwzględniając art. 202 ust. 2 Regulaminu PE,
- A. mając na uwadze, że składający petycję stanowczo wyrazili swoje obawy dotyczące niezwykle wysokiego poziomu emisji dioksyn ze stalowni ILVA w Taranto, które wywierały i nadal wywierają znaczący, szkodliwy i trwały wpływ na zdrowie miejscowej ludności, przy czym członkowie 20 000 tamtejszych rodzin pracowali w przemyśle hutniczym lub byli z nim związani, a duży współczynnik zanieczyszczeń doprowadził wśród miejscowej ludności do niedopuszczalnego i niemożliwego do zaakceptowania poziomu problemów zdrowotnych oraz zapadalności na choroby przewlekłe;
- B. mając na uwadze, że niedawno włoskie władze zamknęły niektóre wydziały huty stali ILVA w celu uniknięcia dalszych zanieczyszczeń, oraz mając na uwadze, że władze oraz właściciele funkcjonujących jeszcze części zakładu są prawnie zobowiązani do niezwłocznego zapewnienia dalszego znacznego obniżenia poziomu emisji szkodliwych substancji;
- C. mając na uwadze, że niepewna i niebezpieczna sytuacja w stalowni ILVA powoduje również duże zniszczenia w środowisku naturalnym, a także szkody oraz poważne problemy społeczne i gospodarcze na południu Włoch, i że prywatyzacja tej huty nie doprowadziła do żadnej poprawy bezpieczeństwa środowiskowego w sektorze stalowym;
- D. mając na uwadze, że przemysł hutniczy, który zatrudnia około 360 000 pracowników, jest kluczowym sektorem gospodarki Unii Europejskiej, oraz mając na uwadze, że na Parlamencie spoczywają obowiązek i odpowiedzialność w zakresie wyraźnego okazania solidarności z pracownikami stalowni ILVA i ich rodzinami, którzy ucierpieli wskutek tej całkowicie niedopuszczalnej sytuacji;
- E. mając na uwadze, że w dziedzinie polityki przemysłowej UE ze względów strategicznych należy zdecydowanie zapobiegać dalszemu przenoszeniu zakładów hutniczych i produkcji stali poza granice Unii Europejskiej oraz zapewniać pracownikom bezpieczeństwo, a także mając na uwadze, że w dziedzinie polityki ochrony środowiska UE równie istotne są zapewnienie egzekwowania zasady „zanieczyszczający płaci” i poprawa równowagi ekologicznej oraz, w razie konieczności, jej przywrócenie, jak wymagają tego art. 191 ust. 2 TFUE oraz dyrektywa 2004/35/WE w sprawie odpowiedzialności za środowisko;
1. wzywa Komisję i Radę do opracowania nowej strategii politycznej dotyczącej przemysłu hutniczego, która pobudzi wzrost gospodarczy i zatrudnienie w czasie kryzysu gospodarczego i będzie zgodna z wymogami ochrony zdrowia i bezpieczeństwa wszystkich obywateli i mieszkańców UE;
 2. wzywa Komisję i Radę do współpracy również ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, tak aby ta strategia polityczna spójnie połączyła cele gospodarcze z priorytetami społecznymi i środowiskowymi, co przyczyni się do budowy nowoczesnego, konkurencyjnego i zrównoważonego europejskiego przemysłu hutniczego w pełni zgodnego z unijnym prawem ochrony środowiska;
 3. wzywa władze włoskie do zapewnienia w trybie pilnym naprawy środowiska na zanieczyszczonym terenie stalowni przy jednoczesnym zapewnieniu, aby koszty poniesione w związku z podjętymi działaniami zapobiegawczymi lub zaradczymi były pokrywane na zasadzie „zanieczyszczający płaci”, zgodnie z wymogami art. 8 dyrektywy 2004/35/WE w sprawie odpowiedzialności za środowisko;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.